

РЕШЕНИЕ

№ 6777

гр. София, 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

**ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова
Спас Спасов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **13344** по описа за **2025** година докладвано от съдия Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Г. С. А. от гр. В., чрез пълномощника й адв. Г., против решение № 3556/02.10.2025 г., постановено по а.н.д. № 9066/2025 г. на Софийски районен съд, 121-ви състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 7749645/12.07.2023 г., издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 800 лева.

В касационната жалба се сочи, че оспореният съдебен акт е неправилен поради нарушение на материалния закон, постановен в нарушение на съдопроизводствените правила. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на ЕФ. Претендира разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, в писмен отговор, чрез процесуалния си представител гл. юрк. С. М. оспорва касационната жалба като неоснователна, съответно моли същата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено обжалваното съдебно решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност досежно претендираните от насрещната страна разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено, че на 12.07.2023 г. в 15:57 часа в [населено място], [улица]до № 179, с посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км/ч. в населено място, установено и заснето с АТСС CORDONM2, № MD1192 нарушение на скоростта, извършено с автомобил „Хюндай Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът се движел с превишена скорост от 82 км/ч., респ. превишение от 32 км/ч. след приспаднат толеранс от 3%, като нарушението е извършено повторно – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 5954951 на 01.03.2023 г. – нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. Електронния фиш е издаден въз основа на снимка от клип и справка от ЦБД за собственост на заснетото МПС, като се установява, че ползвател на процесния лек автомобил е именно жалбоподателката, а собственик е лизинговото дружество „Сожелис България“ ЕООД.

Въз основа на така посочените данни бил издаден ЕФ серия К № 7749645/12.07.2023 г. от СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева.

При така установеното от фактическа страна, СРС, е достигнал до извод, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, както и че описаното в него нарушение е безспорно доказано и извършено в условията на повторност. Районният съд е извършил преценка на представените по делото доказателства, след която е приел въз основа на тях, че се установява точното място на извършване на нарушението, посоката на движение на превозното средство, датата и точния час на осъществяване на деянието, както и регистрационния номер на МПС. Изложил е съображения за правилност на дадената в ЕФ правна квалификация на нарушението и следващото се за него административно наказание, отчитайки обстоятелството, че същото било извършено в условията на повторност.

По тези съображения, подробно мотивирани, обжалваният електронен фиш е потвърден.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП при превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 31 до 40 км/час нарушителят се наказва с "глоба" в размер на 400 лева. С оглед конкретно установеното превишение на скоростта (с 32 км/ч над ограничението от 50 км/ч. – след приспадания толеранс от 3 %) и начина, по който законодателят е определил да се санкционира административнонаказателно отговорното лице за извършено при условията на повторност нарушение, съдът правилно е възприел извода в ЕФ, че на жалбоподателката (като ползвател на МПС, недоказала, респ. не е подала декларация, че автомобилът е бил управляван от друго лице) следва да се определи "глоба" в размер на 800,00 лева.

Нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол, при наличието на контролни органи на мястото на регистрирането му. Представен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 19.09.2016 г. на МВР, от който е видно, че използваното АТСС Cordon M-2, идентификационен номер MD1192, е разположено до пътното платно, съгласно приложения снимков материал, и настроено според изискванията за обслужване от производителя и нормативните предписания, с последваща проверка на техническата му изправност на 13-14.03.2023 г. (л. 16). Съгласно отразеното в протокола, общото ограничение на скоростта в посочения пътен участък е 50 км/ч в

населено място, което не е обозначено с поставен пътен знак.

В обжалвания ЕФ изрично е отразено, че нарушението е извършено при условията на повторност, като е посочен видът и номерът на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Посочено е кога предходно издадения ЕФ К № 5954951 на 01.03.2023 г. е влязъл в сила. Същото се установява от ангажираните по преписката доказателства, които санкционираният водач не е оспорил. Към делото е приобщена справка – списък (л. 24) с издадени фишове, видно от която ЕФ серия К № 5954951 на 01.03.2023 г. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е връчен на 14.02.2023 г., като е отбелязано, че същият е влязъл в сила и е заплатен. Нарушението, във връзка с което е издаден процесният ЕФ е извършено на 12.07.2023 г., т. е в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 5954951 на 01.03.2023 г., следователно са налице предпоставките за повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП. След като процесното нарушение, което обуславя повторността, попада в обхвата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП (ред. ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.), е налице хипотезата на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП.

Неоснователно е твърдението в КЖ, че Г. А. няма как да е извършила нарушението, тъй като няма и никога не е притежавала СУМПС. Както и правилно е посочил СРС липсата на СУМПС е ирелевантно обстоятелство, тъй като водачество може да се извърши и без притежаването на свидетелство. Очевидно липсата на СУМПС не е възпрепятствала Г. А. да извърши още 14 нарушения по ЗДвП.

Неотносими са и вещноправните тълкувания на фигурата на ползвателя, доколкото в ЕФ ясно и недвусмислено е отразено качеството на нарушителя.

Решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 66.46 евро (130 лв.), на основание чл. 27е НЗПП с оглед фактичката и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3556/02.10.2025 г. постановено по а.н.д. № 9066/2025 г. на Софийски районен съд, 121-ви състав.

ОСЪЖДА Г. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на 66.46 (шестдесет и шест и 4четиридесет и шест евроцента) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.